

บทความวิจัย

สภาพและบริบทขององค์กรมัสยิดจังหวัดภูเก็ตที่พัฒนาชุมชนมุสลิมสู่คุณธรรมและจริยธรรม

ศอตรีย์ อิสลาม^{1*} แวญโซ๊ะ สีเต๊ะ²

^{1*} นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์, คณะอิสลามศึกษาและนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

² อาจารย์ที่ปรึกษา, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., บัณฑิตวิทยาลัยคณะอิสลามศึกษาและนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยฟาฏอนี

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพและบริบทขององค์กรมัสยิดจังหวัดภูเก็ตที่พัฒนาชุมชนมุสลิมสู่คุณธรรมจริยธรรม และศึกษาแนวทางการพัฒนาชุมชนมุสลิมโดยองค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตการเก็บข้อมูลจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งและนำข้อมูลที่ได้มาเบื้องต้นเพื่อสร้างคำถามลงพื้นที่ทำการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง พร้อมกำหนดประเด็นหัวข้อย่อย การวิเคราะห์และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบรายงานเชิงพรรณนาวิเคราะห์ตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ผลการศึกษาพบว่า บริบททางสังคมมุสลิมที่พบในจังหวัดภูเก็ต มีปัจจัยที่ส่งผลต่อภูมิหลังของศาสนาอิสลามและการสร้างชุมชนมุสลิมคุณธรรมในจังหวัดนี้ ดังนี้ 1) **ประชากรมุสลิม** คือ จังหวัดภูเก็ตมีชุมชนมุสลิมที่มีคนมุสลิมอาศัยอยู่ ซึ่งมีที่มาจากหลากหลายชนชาติและเชื้อชาติ ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเมือง/จังหวัดท่องเที่ยวซึ่งทำให้เกิดการรวมตัวและภูมิใจกับการต้อนรับของคนในพื้นที่ และมีวัฒนธรรมของไทยอันงาม จึงทำให้องค์กรที่ทำงานมีศักยภาพในการพัฒนาชุมชนสู่คุณธรรมมากยิ่งขึ้น 2) **สถานที่สำคัญ** ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตเป็นเมืองท่องเที่ยวและสถานที่พักโรงแรมระดับ 5 ดาว และมีมัสยิดเป็นสถานที่สำคัญให้แก่ผู้มาเยือน ในด้านการพัฒนาสังคมสู่คุณธรรม จึงนับว่ามัสยิดเป็นสถานที่สำคัญแห่งหนึ่งให้แก่ผู้มาเยือน เช่นมัสยิด (Mosques) ที่เป็นสถานที่ทำ ibadah (การละหมาด) และกิจกรรมทางศาสนาอิสลาม 3) **บริบทสังคม** สภาพสังคมท้องถิ่น, วัฒนธรรม, และความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่พบในภูเก็ตมีผลต่อศาสนาอิสลามในท้องถิ่น. 4) **การศึกษาและการเข้าใจศาสนา** การศึกษาเกี่ยวกับศาสนาอิสลามและการเข้าใจถึงความหลากหลายของศาสนาอิสลามจะมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและความสามัคคีในท้องถิ่น 5) **การปรับตัวการปรับตัวของศาสนาอิสลาม** ต่อสภาพท้องถิ่นและการผสมผสานกับวัฒนธรรมท้องถิ่นเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างภูมิหลังที่สมดุล

คำสำคัญ : บริบทขององค์กรมัสยิด แนวทางการพัฒนา ชุมชนมุสลิมจังหวัดภูเก็ต

บทความวิจัย

The Condition and Context of Mosque Organizations in Phuket Province: Developing Muslim Communities Towards Morality and Ethics

Sodri Islam ^{1*}, Waeyosof Sidae²

^{1*}Student, Doctorate, Faculty of Islamic Studies and Law Fatoni University.

² Advisor, Assistant Professor Dr., Graduate School Faculty of Islamic Studies and Law Fatoni University

*Corresponding author, e-mail: abuzamzame@gmail.com

Abstract

This research is qualitative research. The objective is to study the conditions and context of the Phuket Provincial Mosque Organization that develops the Muslim community towards morality and ethics. and study guidelines for Muslim community development by mosque organizations in Phuket province Collection of data from documents related to various contents Be a part and use the information obtained to create questions to conduct group interviews. along with specifying sub-topics Analysis and presentation of analysis results in the form of descriptive reports analyzed according to the specified objectives.

The results of the study found that Muslim social context found in Phuket province There are factors that affect the background of Islam and the creation of a moral Muslim community in this province as follows: 1) **Muslim population:** Phuket province has a Muslim community with Muslim people living. which come from various nationalities and nationalities This is because Phuket is a tourist destination. This creates a gathering and pride in the hospitality of the people in the area. and has a beautiful Thai culture As a result, the working organization has the potential to develop more morality. 2) **Important places:** This is because Phuket has 5-star hotel accommodations in many hotels. The mosque is also considered a place to visit in terms of moral development. and is considered an important place for visitors, such as mosques, which are places for ibadah (prayers) and other religious activities. 3) **Social Context Local** social conditions, culture, and cultural diversity found in Phuket affect the local Islamic religion. 4) **Education and understanding of religion** Education about Islam and understanding the diversity of Islam will play an important role in creating understanding and common precepts in the local area. 5) **Adaptation:** Adaptation of Islam to local conditions. And blending with the local culture is important to create a balanced background.

Keyword : Context of mosque organization Development guidelines Phuket Muslim Community

บทความวิจัย

บทนำ

การศึกษาสภาพและบริบทขององค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตเพื่อนำคุณธรรมสู่ชุมชนมุสลิมเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการส่งเสริมความเข้าใจและความเอื้อเฟื้อในคุณธรรมอิสลามเพื่อพยายามให้เกิดขึ้นในชุมชนท้องถิ่นให้สมบูรณ์สำหรับจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดที่มีชุมชนมุสลิมอยู่และการทำงานขององค์กรมัสยิดจังหวัดนี้สามารถช่วยในการส่งเสริมความเข้าใจทางศาสนาและส่งเสริมคุณธรรมในชุมชนได้อย่างดี.

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาสภาพบริบท ด้วยการทำการสำรวจเพื่อทราบถึงประวัติของชุมชนมุสลิมในจังหวัดภูเก็ตรวมถึงจำนวนประชากรและโครงสร้างของชุมชนการศึกษาเบื้องต้นนี้จะช่วยในการเข้าใจลักษณะพิเศษของชุมชนและความต้องการที่เฉพาะเจาะจงของชุมชนมุสลิมในภูเก็ต. สำหรับการศึกษาบริบทขององค์กรมัสยิดในจังหวัดนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญเนื่องจากมีผลต่อวิธีการทำงานและการพัฒนาทรัพยากรที่สามารถให้บริการแก่ชุมชนมุสลิมได้ต่อไปการศึกษาบริบทนี้ ผู้วิจัยได้เตรียมการ ดังนี้ 1) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับศาสนาอิสลามในแง่ของความเชื่อและปฏิบัติศาสนกิจ การแต่งกายและอาหารการกิน 2) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพสังคมคือ ศึกษาสภาพสังคมของชุมชนมุสลิมเศรษฐกิจ, ตลอดจนปัญหาของชุมชน 3) การทำความเข้าใจเกี่ยวกับความต้องการของชุมชนผ่านการวิเคราะห์ความต้องการของชุมชนมุสลิมเช่นการศึกษา, บริการทางการแพทย์, และกิจกรรมสังคม.4) การสร้างนโยบายและโปรแกรมการพัฒนานโยบายและโปรแกรมที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมความเข้าใจทางศาสนาและคุณธรรมในชุมชนมุสลิม.5) การสร้างพันธมิตรการทำงานร่วมกับองค์กรท้องถิ่น, องค์กรศาสนา, และภาครัฐเพื่อสนับสนุนและส่งเสริมความเข้าใจทางศาสนาในชุมชน.

ความเป็นมา เกี่ยวกับที่มาของจังหวัดภูเก็ต ได้มีการค้นพบหลักฐานทางโบราณคดีที่บ้านกมลา อำเภอกะทู้ จังหวัดภูเก็ต ซึ่งได้ขุดพบเครื่องมือหินและขวานหินเป็นการแสดงให้เห็นว่ามี มนุษย์อาศัยในดินแดนแถบนี้ไม่ต่ำกว่า 3,000 ปี มาแล้วและได้มีหลักฐานการ กล่าวถึงดินแดนในแถบนี้อีกครั้ง เมื่อปี พ .ศ. 700 หรือ คริสต์ศตวรรษที่ 2 ในบันทึกของนักเดินเรือ ชื่อ คลอดิอุส บิโตเลมี กล่าวถึงแผ่นดินในส่วนนี้ว่า " แหลมตะโกลา " เป็นพื้นดินที่ถูกดันออกมาทางใต้กลายเป็นแหลมยาว ๆ อยู่ส่วนปลายสุดของจังหวัดพังงา อันเนื่องมาจากการเคลื่อนไหวของรอยเลื่อนของเปลือกโลกขนาดใหญ่ ที่เรียกว่า รอยเลื่อนคลองมารุย (Klong Marui Fault) ซึ่งวางตัวเป็นแนวยาวจากจังหวัดสุราษฎร์ธานีและพังงา ลงมาทางทิศตะวันออกของภูเก็ต ต่อมาได้ถูกคลื่นลมในทะเลกัดเซาะ และตัดพื้นที่ดังกล่าวนี้ออกจากผืนแผ่นดินใหญ่ จนกลายเป็นเกาะโดยเกิดร่องน้ำระหว่างจังหวัดภูเก็ตและพังงาขึ้น ที่เรียกว่า ช่องแคบปากพระ (เป็นร่องน้ำแคบ ๆ โดยส่วนที่ลึกที่สุดลึกเพียง 8-9 เมตร) ในปัจจุบันสำหรับการเรียกขานภูเก็ตของชาวต่างประเทศ ในอดีตนอกจากจะมีปรากฏในบันทึก เมื่อปี พ .ศ. 700 ของนักเดินเรือ คลอดิอุส บิโตเลมี ที่เรียกผืนดินในบริเวณนี้ว่า " แหลมตะโกลา " แล้ว ได้มีปรากฏหลักฐานการกล่าวถึงผืนดินในบริเวณนี้อีกครั้ง จากบันทึก และแผนที่การเดินทางมาเอเชียตะวันออกเฉียงของชาตินิโปลี ระหว่าง พ .ศ. 2054-2397 เรียกผืนดินนี้ว่า " จังซีลอน" นอกจากนี้ ได้มีหลักฐานเกี่ยวกับการเรียกขานผืนดินนี้" ภูเก็ต " ซึ่งแปลว่า “ เมืองภูเขาแก้ว ” ที่ปรากฏหลักฐานชัดเจนในจดหมายของท้าวเทพกระษัตรี เมื่อ พ.ศ. 2328 ที่เขียนถึงกับตัน ฟรานซิส โลท์ โดยเนื้อหาส่วนหนึ่งกล่าวถึงบุตรชายพระยาถลางเทียน กล่าวความว่า “ ให้บอกไปแก่เมืองภูเก็ตให้แจ้ง ข้าพเจ้าจะเอาลงมาให้ ” ซึ่งดังกล่าวได้ปรากฏในราชกิจจานุเบกษามาตั้งแต่ พ.ศ. 2450 เป็นต้นมา(ดูใน ดี.จี.ฮอลล์.2549)

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่า ชื่อของจังหวัดภูเก็ตที่ได้มีการกล่าวขานตั้งแต่ในอดีตจนกระทั่งปัจจุบันนั้น ประกอบด้วย แหลมตะโกลาภูเก็ต ซึ่งในบางครั้งได้มีการเรียกขานว่า สิลัน ถลาง และทุ่งคร่วมด้วย

บทความวิจัย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสภาพและบริบทขององค์กรมัสยิดจังหวัดภูเก็ตที่พัฒนาชุมชนมุสลิมสู่คุณธรรมจริยธรรม
2. ศึกษาแนวการพัฒนาชุมชนมุสลิมโดยองค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีเชิงคุณภาพและมีขั้นตอนดำเนินการวิจัยดังนี้

กลุ่มผู้ให้สัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างในระหว่างจำนวน 5-30 คน พิจารณาจากอิมตัวของข้อมูล โดยยึดเกณฑ์การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ของ Nastaasi and Schensul (2005 : 117-195) ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดจำนวนผู้ให้ข้อมูลหลักรวมทั้งสิ้น 24 คนจาก 12 มัสยิดกับอีก 6 ท่านจากผู้ทรงคุณวุฒิ และได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกที่เข้าและออกจากการวิจัย ดังนี้

1. สำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดภูเก็ต โดยเจาะจงผู้มีประสบการณ์ จำนวน 3 คน
2. นักวิชาการอิสระ จำนวน 3 คน
3. อิหม่ามและคณะกรรมการประจำมัสยิดอำเภอละแวกละ 4 แห่ง โดยเจาะจงผู้มีประสบการณ์ในแต่ละอำเภอ ดังนี้ อำเภอเมือง จำนวน 8 คน อำเภอลาหานจำนวน 8 คน อำเภอกระบุรีจำนวน 8 คน

สำหรับเกณฑ์การเลือกองค์กรที่เข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้ คือ 1) เป็นองค์กรมัสยิดที่ได้รับการยอมรับในจังหวัดภูเก็ต 2) เป็นองค์กรมุสลิมที่ได้ดำเนินการพัฒนาในด้านการนำคุณธรรมจริยธรรมสู่ชุมชนมุสลิมในจังหวัดภูเก็ต ไม่น้อยกว่า 5 ปี

กลุ่มผู้เข้าร่วมประชุมผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ การจัดประชุมผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดผู้เข้าร่วมประชุมจำนวน 8 คน โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจงกลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้อง (Krueger & Mary, 2000) ในการประชุมเป็นการประชุมเพื่อสนทนาหาหรือเน้นการให้ข้อมูล การรับฟังความคิดเห็น เพื่อตรวจสอบความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติของการนำรูปแบบไปใช้ โดยนำเสนอรูปแบบที่ยกกว้างขึ้นและให้ผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิได้ร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อนำข้อเสนอแนะจากการประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็น มาปรับปรุงรูปแบบการพัฒนาองค์กรมัสยิดภูเก็ตในการนำคุณธรรมจริยธรรมอิสลามสู่ชุมชนมุสลิมจังหวัดภูเก็ตให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดเป็นแบบสัมภาษณ์มีโครงสร้างที่ใช้ในการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) เกี่ยวกับบริบทและสภาพขององค์กรมัสยิดที่นำคุณธรรมจริยธรรมอิสลามสู่ชุมชนมุสลิมจังหวัดภูเก็ต และได้เตรียมเครื่องมือประกอบด้วย 2 แบบดังนี้

1. แบบสอบถามเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นการใชแบบสอบถาม ทั้งนี้เพื่อได้รับข้อมูลจากจำนวนความสามารถแบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามอายุสถานภาพระดับการศึกษาภาคศาสนาระดับการศึกษาภาคสามัญ และตำแหน่งในชุมชนลักษณะแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 ความรู้ความเข้าใจต่อแนวทางการพัฒนาชุมชนมุสลิมสู่คุณธรรมจริยธรรมโดยองค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตประกอบด้วย การพัฒนาด้านการเมืองการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาด้านสังคมการพัฒนาทางการศึกษาการพัฒนาวัฒนธรรมควบคู่คุณธรรมจริยธรรม

บทความวิจัย

ลักษณะคำตอบของแบบสอบถามส่วนที่ 2 เป็นลักษณะของการใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของลิเคิร์ท (Likert Scale) ซึ่งเป็นมาตรวัดชนิดประมาณค่าจากค่าน้อยที่สุดถึงค่ามากที่สุดมาตรวัดแบบประมาณค่า คือ การวัดแบบจัดอันดับ ชนิด 5 ระดับโดยมีระยะห่างระหว่างแต่ละจุดของสเกลจะมีค่าเท่ากันโดยมีเกณฑ์ดังนี้

ระดับความคิดเห็น	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

จากการพิจารณาอันตรรกะขั้นของช่วงระดับคะแนน สามารถกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

ค่าเฉลี่ย	4.51 - 5.00	มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 - 4.50	มาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 - 3.50	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 - 2.50	น้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 - 1.50	น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ปัญหา ข้อเสนอแนะ แนวการพัฒนา

2. แบบสัมภาษณ์ (เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ)

การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) นี้ใช้เครื่องมือการวิจัยแบบสัมภาษณ์ โดยแนวทางในการกำหนดกรอบคำถามสำหรับการสัมภาษณ์ (Main Question) ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎี แนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งปัญหาของคำถามในการวิจัย สำหรับการสัมภาษณ์นี้ ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามที่ต้องการ ดำเนินการเก็บข้อมูล ด้านการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง โดยผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แสดงความคิดเห็นอย่างเสรีภาพได้บรรยายการสนทนาแลกเปลี่ยนแบบเป็นกันเอง ด้วยกรอบคำถามที่ครอบคลุมประเด็นต่าง ๆ ตามกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย

3. การสังเกต คือ การเฝ้าดูสิ่งที่เกิดขึ้นอย่างใส่ใจและมีระเบียบวิธีเพื่อวิเคราะห์หรือหาความสัมพันธ์ของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นกับสิ่งอื่น (สุภางค์ จันทวานิช, 2549: 45) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนด ดังนี้ 1. การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (Participant Observation) คือ การสังเกตที่ผู้สังเกตเข้าไปใช้ชีวิตร่วมกับกลุ่มคนที่ถูกศึกษา มีการทำกิจกรรมร่วมกัน 2. การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม (Non-Participant Observation) คือการสังเกตที่ผู้วิจัยเฝ้าสังเกตอยู่ภายนอก ไม่เข้าไปร่วมในกิจกรรมที่ทำอยู่เพื่อนำมาหาความสัมพันธ์และความของปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น

บทความวิจัย

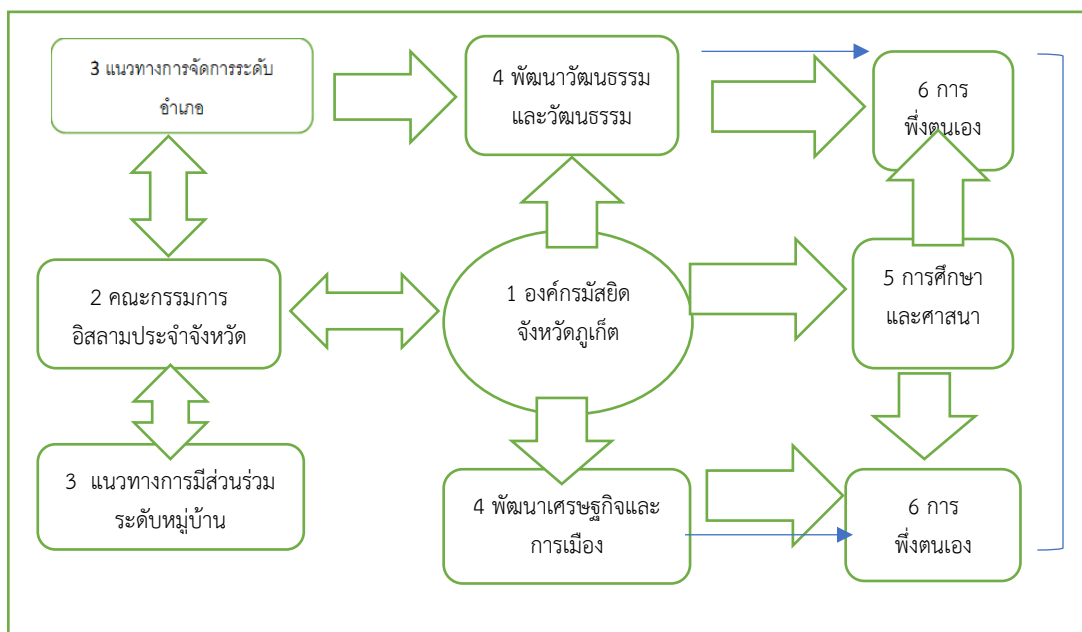
การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะรูปแบบการพัฒนาชุมชนมุสลิมสู่คุณธรรมจริยธรรมโดยองค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตโดยการลงพื้นที่เก็บข้อมูลด้วยตัวเองและขอความช่วยเหลือจากคณะกรรมการมัสยิด ชุมชน องค์การปกครอง เป็นต้น บุคคลที่รู้จักที่อาศัยในพื้นที่ ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นผู้วิจัยจะเก็บรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดนำมาดำเนินการ

- การเตรียมสัมภาษณ์ คือ ก่อนลงสนามเพื่อรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้เริ่มต้นด้วยการนัดหมายวัน เวลาที่จะสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูล โดยผู้วิจัยศึกษาประเด็นคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูล พร้อมทั้งเตรียม และศึกษาวิธีใช้เครื่อง บันทึกเสียง เตรียมสมุดจดบันทึก และอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้พร้อมก่อนดำเนินการสัมภาษณ์

- การดำเนินการสัมภาษณ์ คือ ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยสนทนาเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับผู้ให้สัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ อธิบายเหตุผล และขออนุญาตใช้เครื่องบันทึกเสียงในขณะสัมภาษณ์ พร้อมทั้งขออนุญาตใช้กล้องถ่ายรูป เพื่อใช้อ้างอิงและภาพประกอบในขณะการสัมภาษณ์ รวมทั้งมีการแจ้งให้ผู้ให้ข้อมูลทราบว่ามีข้อมูลต่าง ๆ ที่บันทึกเสียงไว้นั้น

กรอบวิจัย

ผลการวิจัย

ในการศึกษาบริบทขององค์กรมัสยิดจังหวัดในการนำคุณธรรมสู่สังคมนั้น ควรคำนึงถึงบริบทภูมิหลังของชุมชนมุสลิมภูเก็ตมีบทบาทและการเคลื่อนไหวเป็นหลัก ซึ่งผู้เตรียมข้อมูลการวิจัย ดังนี้

บทความวิจัย

1. บริบทภูมิหลังของศาสนาอิสลามในจังหวัดภูเก็ต

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับสภาพและบริบทของพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ดังนี้ 1) ประวัติศาสตร์ที่เข้ามาในภูเก็ต การศึกษาประวัติศาสตร์ในภูเก็ต 2. การกระจายของชุมชนมุสลิม ศึกษาถึงการกระจายของชุมชนมุสลิมในภูเก็ต จะช่วยในการเข้าใจถึงการอพยพ, การเคลื่อนย้าย, และปัจจัยที่ทำให้ชุมชนมุสลิมตั้งรกรากในที่นี้ 3) การสร้างสถานที่สำคัญ ศึกษาถึงการสร้างสถานที่สำคัญที่เชื่อกันว่าเป็นที่ประดิษฐ์หรือมีความสำคัญทางศาสนาได้แก่มัสยิด, หรือโบราณวัตถุที่อาจจะมีผลต่อการอนุรักษ์และพัฒนาศาสนาในพื้นที่ 4) ประชากรและการตอบรับของชุมชน ศึกษาถึงประชากรที่มีในภูเก็ตและการตอบรับของชุมชนต่อศาสนาอิสลามจะช่วยให้เข้าใจว่าทัศนคติและการรับรู้ต่อศาสนาอิสลามมีความสำคัญอย่างไรในพื้นที่นี้

บริบททั่วไปของพื้นที่จังหวัดภูเก็ต บริบทพื้นที่เกี่ยวกับภูมิหลังของประวัติศาสตร์ การค้นหาหลักฐานร่องรอยของมนุษย์ก่อนประวัติศาสตร์ในภูเก็ต ไม่ได้พบหลักฐานที่อยู่อาศัย เช่น ถ้ำหรือเพิงผา คงพบแต่เครื่องมือหิน โดยเฉพาะขวานหินขัดหรือที่ชาวบ้านเรียกว่าขวานฟ้าแต่มีลักษณะไม่สมบูรณ์นัก ที่ได้พบจากเหมืองแร่และใต้พื้นดินที่ทับถมกันมานาน ในเรื่องถิ่นที่อยู่อาศัยในเกาะภูเก็ตนั้นมีความเปลี่ยนแปลงทางสภาพภูมิศาสตร์มากกว่าพังงาและกระบี่ ซึ่งถ้ำหรือเพิงผาอาจถูกลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ทำลายจนไม่เหลือหลักฐาน ทราบว่า ชนเผ่าดั้งเดิมของภูเก็ตนั่น นักประวัติศาสตร์และนักโบราณคดีส่วนใหญ่มีความเห็นว่าชนเผ่าดั้งเดิมที่พบเห็นได้ในปัจจุบันในคาบสมุทรมลายูได้แก่ ชาวซาไก (Sakai) และชาวเลหรือชาวน้ำ (C'hou Nam) ชาวซาไกซึ่งมีลักษณะคล้ายพวกเซมัง (Semang) ซึ่งปัจจุบันอาศัยอยู่ทางตะวันตกของคาบสมุทรมลายู สันนิษฐานว่าชาวซาไกได้เดินทางมาตั้งถิ่นฐานในบริเวณเกาะกลาง (ภูเก็ต) ต่อมาได้มีชนชาติมอญจากพะโคมาอยู่ในดินแดนแถบนี้คือ พวกเซลัง (Selang หรือ Salon) กลุ่มคนพวกนี้ชำนาญในการดำน้ำ จึงเรียกว่าชาวน้ำ กลุ่มคนพวกนี้ยังอาศัยอยู่ในหลายเกาะแถบอันดามันจนถึงปัจจุบัน แต่ชาวซาไกปัจจุบันไม่พบในจังหวัดภูเก็ต เนื่องจากชาวเผ่านี้รักสงบกลัวคนแปลกหน้า ฉะนั้นเมื่อมีคนต่างเผ่า ต่างหน้าตา อพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้น ชาวซาไกก็หนีถอยร่นเข้าป่าลึก ในที่สุดข้ามเขาไปอยู่ในแผ่นดินใหญ่ปากตะวันตกได้แก่ ตรัง พัทลุง สงขลา ยะลา และนราธิวาส ทำให้ภูเก็ตคงเหลือแต่ชาวเลที่ยังคงดำรงชีวิตอยู่ (<https://th.wikipedia.org/wiki/%>)

การเข้ามาของศาสนาอิสลาม จังหวัดภูเก็ตมีตำนานเกี่ยวกับโต๊ะแซะ “ตำนานพ่อตาโต๊ะแซะ” ด้วยเรื่องเล่าความเชื่อ และปาฏิหาริย์จากอดีตจนถึงปัจจุบัน ทำให้ชื่อของพ่อตาโต๊ะแซะ ถูกจารึกว่าเป็นหนึ่งในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ประชาชนชาวภูเก็ตเคารพสักการะ และเป็นที่ยึดเหนี่ยวใจเสมอมาพ่อตาโต๊ะแซะ มีทั้งหมด 3 องค์ ได้แก่ พ่อตาโต๊ะแซะขาว พ่อตาโต๊ะแซะดำ พ่อตาโต๊ะแซะแดง เชื่อกันว่าในอดีต เป็นผู้บุกเบิกตั้งชุมชนในภูเก็ต คือ อิสลามสามพี่น้องที่แล่นเรือไม้มาขึ้นบก แล้วแยกย้ายเอาธัญญาหารต่างๆ ไปปลูกขยายพันธุ์อยู่คนละที่และในที่สุดได้กลายเป็น “โต๊ะ” หรือ เจ้าพ่อเจ้าแม่ แบ่งเขตคุ้มครองคนละแดน บนเกาะแห่งนี้ โดยมี โต๊ะยา ซึ่ง เป็นเจ้าแม่อยู่หาดสุรินทร์ กมลา ทางตะวันตกของเกาะภูเก็ต ส่วนโต๊ะแซะ เป็นเจ้าของที่อยู่ในเขตตลาดของอำเภอเมือง และมีศาลให้คนมากราบไหว้ ขณะที่โต๊ะพระแทว น้องสุดท้องดูแลอำเภอกลาง ก็มีศาลอยู่ที่เขาพระแทว (<https://news.phuketindex.com/travel/tohsae-171821.html>)

บทความวิจัย

ผู้วิจัยได้เกี่ยวข้องกับหลายตอนของเนื้อหาในบทความต่าง ๆ คาดว่าอาจจะเป็นมุสลิมรุ่นแรกที่เข้ามาเมืองภูเก็ต หลังจากนั้น เป็นเรื่องราวการบอกเล่าสู่กันว่าโต๊ะแซะเป็นผู้ที่มีคุณธรรม จึงได้รับอิทธิพลทางความเชื่อตามหลักปฏิบัติของโต๊ะแซะทั้งสามท่าน จึงนำมาสร้างศาลเจ้า (สัมภาษณ์ผู้นำศาสนาอิสลามในพื้นที่) จากการสังเกตของผู้วิจัยได้เห็นว่า กลุ่มแรกนั้นเป็นกลุ่มที่ปฏิบัติตามบทบัญญัติที่แท้จริง และกลุ่มที่สองเป็นที่เห็นว่า เพื่อความเชิดชูความดีงามของโต๊ะแซะในคราวมีชีวิตอยู่ ก็สร้างศาลเจ้าแทน

ศาสนาที่มีชื่อเสียงในจังหวัด ประชากรส่วนใหญ่ของจังหวัดภูเก็ต ร้อยละ 73 นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา ร้อยละ 25 นับถือศาสนาอิสลามและนับถือศาสนาคริสต์และอื่นๆ ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่(1) แสดงจำนวนศาสนิกชนและศาสนสถาน

ปี พ.ศ.	จำนวนศาสนสถาน(แห่ง)				จำนวนศาสนิกชน (คน)			
	วัด	โบสถ์	มัสยิด	อื่นๆ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่น
2552	39	5	51	2	221,457	6,817	89,075	1,543
2553	39	5	51	2	246,739	4,537	84,210	1,450

ที่มา : สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต,สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต : เดือนธันวาคม 2552

วิถีชีวิตของชาวไทยมุสลิมจังหวัดภูเก็ตจะเห็นได้ว่าวิถีชีวิตของชาวภูเก็ตโดยรวม มีความเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวมากกว่า ทั้งนี้เนื่องจากต้องดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดศักยภาพในด้านการค้าขาย ธุรกิจ เช่น การบริการการโรงแรมเป็นการพัฒนาอย่างรวดเร็ว สำหรับวิถีชีวิตของชาวมุสลิมในพื้นที่ ก็เช่นเดียวกับการขยายและการพัฒนาด้านธุรกิจโดยเฉพาะ ด้านอาหารฮาลาล มีโรงแรมระดับต่าง ๆ อยู่รอบ ๆ ชุมชนมุสลิม หรือ ร้านอาหารมุสลิม และนักธุรกิจมีศักยภาพที่จะยกระดับด้านร้านอาหาร และความทันสมัยเท่าเทียมกับร้านอาหารอื่นๆ (จรัส จ๊ะสมัน. 2534)

การเป็นเอกลักษณ์เฉพาะที่เป็นวิถีของชาวมุสลิมภูเก็ตนั่น เป็นการดึงดูดนักท่องเที่ยวมุสลิมในหลาย ๆ ประเทศ เช่น ชาวอาหรับ ชาวมุสลิมเอเชีย เป็นต้น การท่องเที่ยวเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวเข้าสู่ประเทศ (วารสารวิชาการ สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก 182 ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 (มกราคม-เมษายน) 2564)

2. แนวทางการพัฒนาองค์กรมุสลิมในจังหวัดภูเก็ต

จำนวนมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตมีจำนวนประมาณ 59 แห่ง จังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดภาคใต้ของประเทศไทยที่มีมัสยิดที่รู้จักกันโดยทั่วไปในจังหวัดภูเก็ต 1. มัสยิดดารุลอามาน (Masjid Darulaman) –ตั้งอยู่ในเขตอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 2. มัสยิดมูกรั่ม–ตั้งอยู่ที่ตำบลเชิงทะเล ในอำเภอถลาง จังหวัดภูเก็ต 3. มัสยิดญะมาเอะ–ตั้งอยู่ที่

บทความวิจัย

ตำบลตลาดใหญ่ อำเภอเมือง จังหวัดภูเก็ต 4. มัสยิดผดุงศาสน์-ตั้งอยู่ที่ตำบลกะทู้ อำเภอกะทู้ 5. มัสยิดมะดินะฮ์-ตั้งอยู่ใจกลางเมืองภูเก็ต

2.1 บทบาทของมัสยิดภูเก็ตมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตมีบทบาทสำคัญต่อชุมชนมุสลิมในพื้นที่ดังนี้1มัสยิดเป็นสถานที่สำคัญทางศาสนาสำหรับชุมชนมุสลิมในภูเก็ต และเป็นสถานที่สำหรับการเรียนรู้และการสอนทางศาสนาอิสลาม2.มัสยิดเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมชุมชนมุสลิมในพื้นที่ 3. มัสยิดเป็นสถานที่สำคัญสำหรับการศึกษาทางศาสนาอิสลาม 4. มัสยิดส่งเสริมการช่วยเหลือสังคม เช่น การจัดทำกิจกรรมทางสังคม การให้ความช่วยเหลือในการศึกษา 5. มัสยิดเป็นสถานที่ที่สามารถเชื่อมโยงกับชุมชนที่แตกต่างกันได้ เช่น การจัดกิจกรรมร่วมกับชุมชนที่มีศาสนาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน เพื่อสร้างความเข้าใจและความสงบสุขในพื้นที่

2.2 บทบาทสำนักงานคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัด

ส่วนหนึ่งของกิจกรรมและบทบาทคณะกรรมการอิสลามจังหวัดภูเก็ต โดยการสนับสนุนงบประมาณจาก อบจ.ภูเก็ต จัดงาน “ย้อนประวัติศาสตร์ศาสนาอิสลาม” 13-14 มี.ค.ที่ผ่านมา เพื่อส่งเสริมให้เด็กและเยาวชนเรียนรู้หลักคำสอนศาสนาอิสลาม จัดขึ้นที่โรงเรียนมุสลิมวิทยาภูเก็ต ต.เกาะแก้ว อ.เมือง จ.ภูเก็ต คณะกรรมการอิสลามจังหวัดภูเก็ต ร่วมกับ องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต (อบจ.ภูเก็ต) หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ร่วมกันจัดงาน “งานย้อนรอยประวัติศาสตร์ศาสนาอิสลาม” โดยได้รับเกียรติจาก น.ส.มนัญญา ไทยเศรษฐย์ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็นประธานเปิดงาน โดยมี นายพิเชษฐ์ ปาณะพงศ์ รองผู้ว่าราชการ จ.ภูเก็ต นายชาриф ศรีเจริญ ผู้ทรงคุณวุฒิ สنج.จุฬาราชมนตรี สมาคมสตรีอิสลามอันดามัน หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ชาวมุสลิมในภูเก็ตให้การต้อนรับ

2.3 หมู่บ้านการท่องเที่ยว

นับว่าจังหวัดภูเก็ตเป็นจังหวัดท่องเที่ยวที่สำคัญในภาคใต้ของไทยทั้งนี้เนื่องจากมีหมู่บ้านการท่องเที่ยวที่โดดเด่น และได้รับการคัดเลือกให้เป็นหมู่บ้านท่องเที่ยวโอท็อป หรือ OVC (OTOP Village Champion) ประเภทการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ (Eco Tourism) เมื่อปี 2550 ได้แก่ บ้านบางโรง หมู่ที่ 3 ตำบลปาลดลอก อ.กลาง จ.ภูเก็ต ซึ่งมีลักษณะโดดเด่น ดังนี้ 1) เป็นหมู่บ้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์2) มีการอนุรักษ์ป่าชายเลน 3) มีการผลิตสินค้าชุมชน 4) แผนชุมชนดีเด่น และยังมีหมู่บ้านอื่นอีกมากมายที่สำคัญ เช่น ป่าตอง กมลา ถกลาง ราไวย์ บางเทา บ่อแร่ อ่าวมะขาม เป็นต้น

2.3.1 ชุมชนมุสลิมที่เป็นจุดหมายปลายทางสำหรับนักท่องเที่ยว

ผู้มาเยือนจังหวัดภูเก็ตมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและการยอมรับวัฒนธรรมและศาสนาอิสลามในประเทศไทยเช่นกันโดยทั่วไปแล้วชุมชนมุสลิมในภูเก็ตจะมีมัสยิดเป็นศูนย์กลางของกิจกรรมทางศาสนาและสังคมนอกจากนี้ยังมีร้านค้าและร้านอาหารที่ให้บริการอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของอาหารมุสลิมในพื้นที่นี้ด้วย

การท่องเที่ยวที่ชุมชนมุสลิมในภูเก็ตนอกจากการเยี่ยมชมและสัมผัสบรรยากาศของชุมชนแล้วยังมีกิจกรรมทางศาสนาและวัฒนธรรมที่น่าสนใจเช่นการเยี่ยมชมมัสยิดการเข้าร่วมกิจกรรมทางศาสนาเช่นการเข้าแถวสู่สวนสวรรค์ (Ramadan) หรืองานแต่งงานที่มีศาสนาอิสลามเป็นศาสนาหลัก เป็นต้น

บทความวิจัย

นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่น่าสนใจเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้ถึงวัฒนธรรมและประเพณีของชุมชนมุสลิมในภูเก็ต เช่น การเยี่ยมชมตลาดนัดสินค้าและอาหารท้องถิ่น การเรียนรู้การทำงานศิลปะและงานฝีมือที่มีต่อการผลิตผลิตภัณฑ์จากผ้าทอและแก้ว และการเข้าร่วมเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีอิสลาม เป็นต้น การเข้าร่วมกิจกรรมเหล่านี้ทำให้นักท่องเที่ยวได้รับประสบการณ์ทางวัฒนธรรมที่หลากหลายและน่าจดจำในการเข้าใจและเชื่อมโยงกับชุมชนมุสลิมในภูเก็ตอย่างเต็มที่

อภิปรายผล

การอภิปรายผลเกี่ยวกับการพัฒนาชุมชนมุสลิมภายใต้องค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตสามารถทำได้โดยการเรียกประชุมหรือประชุมเพื่อพิจารณาผลและการดำเนินงานต่างๆ โดยใช้ข้อมูลและข้อมูลที่สะสมมาจากกิจกรรมต่างๆ ที่องค์กรมัสยิดได้ดำเนินการ เช่น การศึกษาการสำรวจความคิดเห็นของชุมชน การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ การติดตามและประเมินผลโครงการและอื่นๆ ผู้สามารถสรุปประเด็นที่ทำการอภิปรายผล ดังนี้

สภาพและบริบททางสังคม จังหวัดภูเก็ต ประกอบพิธีทางศาสนา 5 ศาสนา ตลอดปีจะมีงานจัดขึ้นโดยจังหวัดเป็นทางการเพื่อสร้างเสริมคุณธรรม ทั้งนี้เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตยึดหลักความหลากหลายวัฒนธรรม โดยมีผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต พร้อมด้วยนางสุดาวรรณ ปลอดทอง นายกเหล่ากาชาดจังหวัดภูเก็ต เป็นประธานในการประกอบพิธีทางศาสนา 5 ศาสนา ประกอบด้วย

- ศาสนาอิสลามนำโดยคณะกรรมการอิสลามประจำจังหวัดภูเก็ต
- พิธีพราหมณ์อิสลามซิกซ์คริสต์
- พิธีเจริญพระพุทธมนต์และตักบาตรพระสงฆ์ 233 รูป ทางศาสนาพุทธ

จังหวัดภูเก็ตได้ร่วมกับภาคประชาชนและภาคเอกชน ประกอบด้วย มูลนิธิ สมาคม ชมรม และร้านค้าเจ้าของสถานประกอบการและประชาชนในจังหวัดภูเก็ต

จากข้อมูลเบื้องต้นสามารถสรุปได้ บริบทของสังคมจังหวัดภูเก็ตและการเป็นอยู่นั้น จะไปในเชิงการอยู่บนความหลากหลายวัฒนธรรม

2.3.2 หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงชุมชนต้นแบบเพื่อการท่องเที่ยว

หมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียงต้นแบบ ปีงบประมาณ 2551 บ้านนากก ต.ฉลอง อ.เมืองภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต หมู่บ้านแห่งนี้โดดเด่นในด้านศูนย์เรียนรู้ชุมชนดีเด่น การป้องกันยาเสพติดต้นแบบ Pavarana Model และมีศูนย์เยาวชนดีเด่น ซึ่ง มีกิจกรรมที่ดำเนินการตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเป็นจุดเรียนรู้ของชุมชน ประกอบด้วย 1) จุดเรียนรู้ศิลปะมวยไทยสู่สากล 2) จุดเรียนรู้ผักสวนครัวชุมชน 3) จุดเรียนรู้ครัวเรือนเศรษฐกิจพอเพียง ตัวอย่าง โดยบ้านนากก ได้มีการพิจารณาคัดเลือกครัวเรือนที่ดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ตัวอย่าง 4) จุดเรียนรู้ศูนย์ท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์บ้านบางโรง 5) จุดเรียนรู้เรื่องน้ำดื่ม 6) จุดเรียนรู้ตลาดชุมชน ผู้นำชุมชนจึงได้มีการจัดตลาดลานค้าชุมชนขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้นำผลิตภัณฑ์ภายในชุมชนมาจำหน่าย ซึ่งต่อมาจึงได้มีการขยายผลทำให้มีสินค้าที่เข้ามาจำหน่ายในชุมชนหลากหลาย และใน 1 สัปดาห์ ได้มีการจำหน่ายสินค้า 3 วัน คือ วันอังคาร , วันพฤหัสบดี และวันเสาร์ 7) จุดเรียนรู้ป่าชุมชน เนื่องจากพื้นที่ของบ้านนากกมีเขตติดต่อกับป่าเขานาคเกิด ซึ่งติดต่อกับอำเภอกะทู้ และเป็นแหล่งต้นน้ำที่สำคัญของจังหวัดภูเก็ต ซึ่งเพื่อเป็น

บทความวิจัย

การอนุรักษ์แหล่งต้นน้ำ ชุมชนจึงได้มีการอนุรักษ์ป่าของชุมชน และเพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว (สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดภูเก็ต ,2567)

แนวทางการพัฒนาชุมชนมุสลิมผ่านองค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ต

นับว่าเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญในการส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการพัฒนาทางสังคมของชุมชนท้องถิ่นนี้คือแนวทางบางประการที่องค์กรมัสยิดสามารถใช้เพื่อส่งเสริมการพัฒนาชุมชนมุสลิมในจังหวัดภูเก็ต: ส่งเสริมการศึกษาและการเรียนรู้ในชุมชนผ่านการจัดสอนศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่นองค์กรมัสยิดสามารถจัดโครงการสอนภาษาอาหรับ ภาษามลายู และการศึกษาศาสนาอิสลามให้กับเยาวชนและผู้ใหญ่ในชุมชน การสนับสนุนกิจกรรมที่เพิ่มรายได้ให้กับชุมชนมุสลิมเช่นการส่งเสริมธุรกิจส่งเสริมการเกษตรหรืออุตสาหกรรมท้องถิ่นเพื่อเสริมสร้างอาชีพและเพิ่มโอกาสในการทำงานสำหรับชาวบ้าน องค์กรมัสยิดสามารถจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพเช่นการตรวจสุขภาพประจำปีฟรีหรือการเชื่อมโยงชุมชนกับบริการด้านสุขภาพสาธารณสุข การสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์และความเข้มแข็งของชุมชนเช่นการจัดกิจกรรมสังสรรค์ตามวาระวันสำคัญทางศาสนาและกิจกรรมชุมชน การสนับสนุนโครงการที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และพัฒนาทักษะให้กับชุมชนเช่นการจัดเรียนเสริมทักษะทางวิชาการและทักษะชีวิต

การสนับสนุนการสร้างชุมชนที่มีการสื่อสารและการติดต่อกันอย่างดีโดยองค์กรมัสยิดสามารถใช้สื่อสังคมหรือโครงการสื่อสารอื่นๆเพื่อสร้างสัมพันธ์ภาพในชุมชน

สรุปว่า การพัฒนาชุมชนมุสลิมผ่านองค์กรมัสยิดในจังหวัดภูเก็ตจะช่วยให้ชุมชนมีความเข้มแข็งและยั่งยืนขึ้นและสร้างโอกาสให้กับชาวบ้านในการพัฒนาตนเองและชุมชนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

การเสริมสร้างองค์กรมัสยิดในชุมชนมุสลิมจังหวัดภูเก็ตให้เป็นองค์กรที่น่าเชื่อถือและมีประสิทธิภาพ ดังนี้:

1.การพัฒนาโครงสร้างการศึกษาและการสอนเน้นการเรียนรู้ที่มีคุณธรรมและจริยธรรมเน้นสู่การปฏิบัติ เช่น การสอนเรื่องการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสเสพติดการสนับสนุนการอ่านและการเขียนสำหรับเด็กๆเพื่อสร้างพื้นที่ที่เติบโตและเรียนรู้เกี่ยวกับความเป็นธรรม

2. การสร้างการแนะนำและการส่งเสริมที่เน้นความเป็นธรรมและความเป็นอยู่ร่วมกันในชุมชนเช่นการส่งเสริมคุณค่าการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสเสพติดการสนับสนุนการช่วยเหลือสังคมเป็นต้น

3. การสร้างศูนย์กลางที่สนับสนุนการร่วมมือระหว่างองค์กรมุสลิมและชุมชนในการพัฒนาโครงการและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความเป็นธรรมโดยให้โอกาสและทรัพยากรสำหรับการเรียนรู้และพัฒนาเชิงกลยุทธ์

4. การสร้างเครือข่ายที่แข็งแกร่งและยั่งยืนซึ่งองค์มุสลิมอื่นๆและหน่วยงานที่มีเควสูงๆเพื่อสนับสนุนและแบ่งปันทรัพยากรได้แก่การเงินเครือข่ายบุคลากรและความรู้

5. การสร้างช่องทางสำหรับการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ระหว่างองค์กรมุสลิมในชุมชนมุสลิมโดยใช้เทคโนโลยีการสื่อสารและการสร้างพื้นที่เพื่อสนับสนุนการแบ่งปันข้อมูลและประสบการณ์ที่ดี

บทความวิจัย

เอกสารอ้างอิง

- จรัส ใจสมัน. (2534). การศึกษานิทานชาวเลจังหวัดสตูล. ปรินญาณิพนธ์หลักสูตรปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, สงขลา.
- เจน จรจัด. (นามแฝง) (2525). “อุรกลาโวจ : วิทยานอกระแแห่งท้องทะเล” อนุสาร อสท. ปีที่ 22 ฉบับที่ 8 (มีนาคม 2525) หน้า 47-53.
- ดี.จี.ฮอลล์.(2549). ประวัติศาสตร์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้. (แปลโดยท่านผู้หญิงวรณัญญาและคณะ) พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโตโยต้าประเทศไทย และมูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2513). สารานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน เล่ม 10. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ รุ่งธรรม.
- สมิธ, เอช. วาริตัน.(2539). “บันทึกการเดินทางไปยังบางจังหวัดทางภาคตะวันตกเฉียงใต้,”ในรวมเรื่องแปลหนังสือและเอกสารทางประวัติศาสตร์ ชุดที่ 1. (แปลโดย ธัญญา ทองซ้อนกลีบ) หน้า 139-208 กรุงเทพมหานคร : กรมศิลปากร
- ประทีป ชุมพล. “ชาวเล ข้อสังเกตบางประการเกี่ยวกับสังคม ชีวิต การศึกษา”. แลใต้, ปีที่ 5 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ - พฤษภาคม 2524)
- ประพนธ์ เรืองณรงค์. (2517). “ชาวน้ำเกาะอาดัง”. วิทยาสาร, 25 (เมษายน 2517)หน้า 25-27
- พิมพ์ไธ ตั้งเมธากุล. (2529). การผสมกลมกลืนทางวัฒนธรรม. ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนชาวเลเกาะลิเฮอร์ ตำบล รัชฎา อำเภอมือเมือง จังหวัดภูเก็ต สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรบัณฑิต สาขามานุษยวิทยา คณะโบราณคดี มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สแตนตัน, แมรี บัลคลีย์. (2550).สยาม คือบ้านของเรา. (แปลโดย เด็กวัฒนา รุ่น 100). กรุงเทพมหานคร :คณะ บุคคลวัฒนา รุ่น 100
- วารสารวิชาการสถาบันวิทยาการจัดการแห่งแพจิจิค 182 ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน2564 (สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต,สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต : เดือนธันวาคม2552

เว็บไซต์

<https://th.wikipedia.org/wiki/%>

<https://news.phuketindex.com/travel/tohsae-171821html>

